

200702821/1.

Datum uitspraak: 31 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/12691 en 07/12690 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 13 april 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 april 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

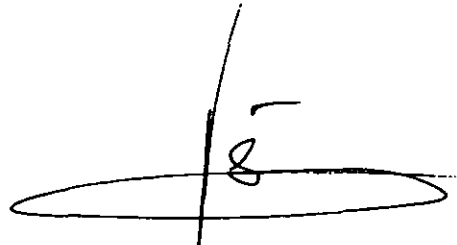
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 mei 2007

284-534.
Verzonden:

31 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/12691 (verzoek)
AWB 07/12690 (beroep)

Datum uitspraak: 13 april 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraakse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. F.J.M. Schonkeren,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 22 maart 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 15 maart 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 22 maart 2007 beroep ingesteld.

Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 22 maart 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 6 april 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. F.M. Ticheler.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Verzoeker stelt dat verweerder ten onrechte heeft geweigerd hem een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Verzoeker is Koerd en afkomstig uit Centraal-Irak. Hij wordt gezocht door de Iraakse autoriteiten omdat zijn vader voor Saddam Hoesssein heeft gewerkt tijdens zijn regime. Verzoeker wordt er daarom van verdacht betrokken te zijn bij een terroristische groepering. Daarnaast ondervindt verzoeker problemen met zijn burens die verzoeker als Koerd proberen te verjagen naar Koerdistan.
5. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat verzoeker zijn gestelde Iraakse nationaliteit en afkomst uit Centraal-Irak niet aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker wordt gedaan nu hij een valse identiteitskaart heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat afbreuk aan de geloofwaardigheid wordt gedaan nu verzoeker toerekenbaar zijn nationaliteitsverklaring niet heeft overgelegd en hij onvoldoende en onjuiste verklaringen heeft afgelegd over zijn woonomgeving. Het relaas van verzoeker ontbeert verder positieve overtuigingskracht.
6. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
7. Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 wordt bij de beoordeling van de aanvraag (onder andere) mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden. De Koninklijke Marechaussee heeft op 16 maart 2007 onder andere geconstateerd en beschreven in een proces verbaal van bevindingen dat het document qua detaillering, gebruikte productie/druk- en beveiligingstechnieken niet overeenkomt met intern bekende informatie, dat het documentnummer op afwijkende wijze is aangebracht en dat de serieaanduiding door middel van een afwijkende techniek was aangebracht. Naar aanleiding hiervan heeft de Koninklijke Marechaussee vastgesteld dat het een vals document betreft. Verzoeker heeft zich beroepen op het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van april 2001, paragraaf 3.2.4. waaruit volgt dat vanwege de onregelmatige wijze van uitgifte van documenten in Centraal-Irak alsmede het op grote schaal in omloop zijn van valse

documenten de echtheid van documenten uit Centraal-Irak niet met zekerheid kan worden vastgesteld. De voorzieningenrechter acht dit niet afdoende nu hoewel de echtheid wellicht niet altijd vastgesteld kan worden, de valsheid in dit geval voldoende is onderbouwd. Nu verzoeker de valsheid van het document heeft ontkend na met het onderzoeksresultaat te zijn geconfronteerd in het nader gehoor van 20 maart 2007, is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder deze omstandigheid kon betrekken bij de beoordeling van de aanvraag van verzoeker.

8. Voorts heeft verweerder gemotiveerd uiteengezet dat hij aan verzoeker toerekent dat ter staving van zijn aanvraag onvoldoende documenten zijn overgelegd als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onder f, van de Vw 2000. Verzoeker heeft namelijk enkel een vals bevonden identiteitskaart overgelegd en verklaard in het bezit te zijn van een Iraakse nationaliteitsverklaring, maar deze thuis bij zijn moeder achtergelaten te hebben. Dat verzoeker geen tijd zou hebben gehad om de nationaliteitsverklaring mee te nemen heeft verweerder in redelijkheid onvoldoende overtuigend kunnen achten. Verweerder werpt verzoeker terecht tegen dat het overleggen van onvoldoende documenten voor zijn eigen verantwoordelijkheid komt bij het aannemelijk maken van zijn nationaliteit, identiteit en asielaas.

9. Mitsdien bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, van de Vw 2000 niet in redelijkheid aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen, zodar de oprechtheid van het asielaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van dat relaas. Dit brengt volgens vaste jurisprudentie met zich dat verweerder bij zijn verdere beoordeling slechts van de juistheid van de verklaringen van verzoeker hoeft uit te gaan, indien in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en van het asielaas dus een positieve overtuigingskracht uitgaat.

10. Uit het bestreden besluit kan worden afgeleid dat verweerder zich op het standpunt stelt dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert, omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit _____ in Centraal Irak. Verweerder heeft verzoeker verschillende vragen gesteld over zijn directe leefomgeving welke verzoeker grotendeels onjuist heeft beantwoord. De voorzieningenrechter acht het zeer slordig en ergerniswekkend dat verweerder in zowel het voornemen als het bestreden besluit meerdere keren spreekt over Bagdad waar Mosul bedoeld wordt, maar zowel uit de zienswijze als de gronden van beroep blijkt dat gemachtigde van verzoeker wel begrepen heeft dat Mosul bedoeld werd. Voorts heeft verweerder ter zitting bevestigd dat overal waar Bagdad staat Mosul gelezen dient te worden en dat er sprake is van een kennelijke verschrijving.

11. De voorzieningenrechter overweegt dat hoewel het besluit gelet op het voorgaande onzorgvuldig is gemotiveerd zulks in casu geen aanleiding vormt voor vernietiging van het bestreden besluit. Er is niet gebleken dat verzoeker is geschaad in zijn recht op een kenbare motivering. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter verder in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat nu verzoeker kennelijk onjuiste verklaringen heeft afgelegd over de aanwezigheid van een Wadi nabij zijn dorp, de aanwezigheid van bebouwing aan de overzijde van de grote weg die langs zijn dorp loopt en de aanwezigheid van een grote zijweg die zuidwaarts loopt, hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit _____. Voorts heeft verzoeker de wijken waar hij langskomt op weg van zijn woonplaats _____ naar Mosul niet juist weten te noemen, aldus verweerder. Dat verzoeker enige algemene informatie wel juist weet te benoemen leidt niet tot een ander oordeel. Verweerder heeft zich derhalve in

redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit in Centraal-Irak. Derhalve heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat verzoeker niet aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29 van de Vw 2000.

12. Het voorgaande in aanmerking genomen, bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

13. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

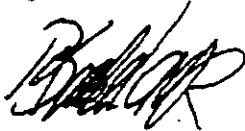
De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

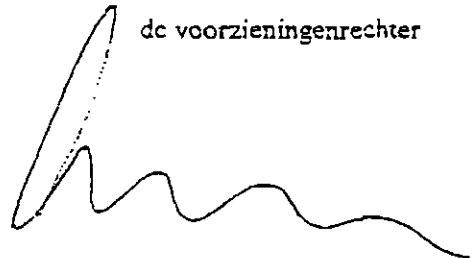
wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 13 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. B. Kordelaar als griffier.

de griffier:



de voorzieningenrechter



VERZONDEN OP

13 APR 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.



Smidspad 31
5046 JA Tilburg
Telefoon
013-5335472
Fax
013-5335508

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Tilburg,

20 april 2007

Inzake:

hoger beroep van de heer i

[ND-dossienummer: 0703-15-0236

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 APR 2007	
ZAANKR.	2021
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Edelgrootachtbare Heer of Vrouwe,

Middels dit hoger beroepschrift wordt namens de heer (hierna te noemen: betrokkene), geboren op , van Iraakse nationaliteit, hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, d.d. 13 april 2007 (Awb 07/12691 [vovo] en Awb 07/12690 [beroep]).

Betrokkene heeft mij bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep. Hij kiest domicilie op mijn kantooradres.

Bijgaand treft u aan een kopie van de op 13 april 2007 aan mij per fax en op 16 april 2007 per aangetekende post toegezonden uitspraak.

In de bestreden uitspraak wordt het namens betrokkene ingestelde beroep tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 22 maart 2007, waarbij de asielaanvraag is afgewezen, ongegrond verklaard.

Betrokkene kan zich in de bestreden uitspraak niet vinden en voert daartegen de volgende grieven aan.

Grief 1: Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter overwogen dat verweerder art. 31 lid 2 sub d Vw heeft kunnen tegenwerpen. Daarbij heeft de Voorzieningenrechter ten onrechte overwogen dat de valsheid van het overgelegde identiteitsdocument voldoende is onderbouwd.



Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 7 van de aangevallen uitspraak.

Betrokkene wijst erop dat uit het ambtsbericht van april 2001 (par. 3.2.4) blijkt dat vanwege de onregelmatige wijze van afgifte van documenten in Centraal-Irak de echtheid van Centraal-Iraakse documenten niet met zekerheid kan worden vastgesteld en het door betrokkene overgelegde document is afgegeven in de periode waarop voornoemd ambtsbericht betrekking heeft. In het licht hiervan had de Staatssecretaris nader moeten motiveren, althans de Marechaussee nader moeten laten motiveren, waarom desondanks wel met zekerheid is geconcludeerd dat het door betrokkene overgelegde document vals is.

Het oordeel van de Voorzieningenrechter, dat de valsheid van het document voldoende is onderbouwd, mist derhalve feitelijke grondslag. De Voorzieningenrechter had derhalve in redelijkheid niet tot dit oordeel kunnen komen en had dan ook niet kunnen stellen dat de Staatssecretaris art. 31 lid 2 sub d Vw had mogen tegenwerpen.

Grief 2: Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter overwogen dat verweerder verzoeker terecht art. 31 lid 2 sub f Vw heeft tegengeworpen.

Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 8 van de aangevallen uitspraak.

Betrokkene wijst erop dat de Staatssecretaris enkel het ontbreken van documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit heeft tegengeworpen. In dit verband stelt de Staatssecretaris dat betrokkene enkel een vals document heeft overgelegd.

Uit hetgeen ter toelichting op grief 1 is aangevoerd volgt dat allerminst vast staat dat betrokkene een vals document heeft overgelegd, zodat in redelijkheid niet geconcludeerd had mogen worden dat betrokkene onvoldoende documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd. De Voorzieningenrechter heeft zulks miskend. Uit het overgelegde identiteitsdocument kan immers de identiteit en nationaliteit van betrokkene worden afgeleid.

Grief 3: Ten onrechte overweegt de Voorzieningenrechter dat uit de zienswijze en de gronden van beroep blijkt dat de gemachtigde van verzoeker heeft begrepen dat Mosul werd bedoeld daar waar Bagdad staat geschreven in het voornemen en de beschikking.

Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 10 van de aangevallen uitspraak.

Betrokkene wijst erop dat door hem niet is begrepen dat in het voornemen en in de beschikking steeds Mosul is bedoeld. Namens betrokkene is er in de zienswijze op gewezen dat niet teruggevonden kon worden dat aan betrokkene zou zijn gevraagd de wijken van Bagdad in de juiste volgorde te noemen (op weg naar het centrum). Er is toen wel op gewezen dat zulks ten aanzien van Mosul wel is gevraagd, waarbij is opgemerkt dat dit kennelijk op een juiste wijze door betrokkene is opgegeven.

De Staatssecretaris heeft in de beschikking volgehouden dat betrokkene op een onjuiste wijze de wijken van Bagdad zou hebben benoemd. Nu de Staatssecretaris in het licht van hetgeen is



aangevoerd in de zienswijze heeft volhard in de stelling dat de wijken in Bagdad verkeerd zijn genoemd heeft betrokkene zulks ook op deze wijze opgevat. Van betrokkene kan immers moeilijk worden verwacht dat deze standpunten van de Staatssecretaris anders interpreteert dan zoals deze staan opgeschreven. Dit geldt temeer dat de Staatssecretaris bij herhaling heeft aangevoerd dat de wijken van Bagdad verkeerd zijn benoemd.

Uit de zienswijze en de gronden van het beroep kan dan ook allerminst worden afgeleid dat betrokkene wist dat sprake was van een kennelijk verschrijving. Ware dat zo geweest, dan zou namens betrokkene inhoudelijk op de stelling dat de wijken van Mosul verkeerd zijn benoemd zijn ingegaan.

Betrokkene wijst er voorts op dat ook tijdens de mondelinge behandeling van het beroep uitdrukkelijk namens betrokkene is aangegeven dat betrokkene niet heeft begrepen dat sprake is van een verschrijving. De bestreden overweging van de Voorzieningenrechter mist daardoor feitelijke grondslag. De Voorzieningenrechter had dan ook niet tot zijn bestreden overweging kunnen komen.

Grief 4: Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter overwogen dat niet is gebleken dat verzoeker is geschaad in zijn recht op een kenbare motivering.

Deze grief richt zich tegen de eerste twee volzinnen van rechtsoverweging 11 van de aangevallen uitspraak.

Uit hetgeen ter toelichting op grief 3 is aangevoerd volgt dat betrokkene wel is geschaad in zijn recht op een kenbare motivering. Omdat voor betrokkene niet kenbaar was dat de Staatssecretaris heeft willen aangeven dat de wijknamen in Mosul niet juist zijn benoemd, heeft betrokkene dit argument niet inhoudelijk kunnen betwisten. De Voorzieningenrechter heeft zulks miskend en had derhalve niet tot de bestreden overweging mogen komen.

Grief 5: Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit in Centraal-Irak en daarom niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. In dit verband heeft de Voorzieningenrechter eveneens ten onrechte overwogen dat verzoeker kennelijk onjuiste verklaringen heeft afgelegd over de aanwezigheid van een wadi bij zijn dorp, de behouwing aan de overzijde van de grote weg langs zijn dorp, de aanwezigheid van een grote zijweg die zijwaarts loopt en de wijknamen van Mosul op weg naar het centrum.

Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 11, vanaf de derde volzin, van de aangevallen uitspraak.



Betrokkene wijst erop dat de Voorzieningenrechter heeft miskend dat betrokkene omtrent de aanwezigheid van bebouwing aan de overzijde van de grote weg die langs zijn dorp loopt en over de aanwezigheid van een grote zijweg die zuidwaarts loopt geen onjuiste verklaringen heeft afgelegd.

Betrokkene heeft immers onbetwist uiteengezet dat de bebouwing aan de zuidzijde van de grote weg niet tot zijn dorp behoort (maar tot een ander dorp). De bebouwing en de zijweg die zich daar bevindt behoort derhalve niet tot het dorp van betrokkene.

Betrokkene wijst er verder op dat de Voorzieningenrechter ten onrechte ervan uitgaat dat de Staatssecretaris hem heeft tegengeworpen dat hij de wijken op weg naar het centrum van Mosul onjuist heeft benoemd. Verwezen wordt naar hetgeen hiervoor daarover is opgemerkt.

Betrokkene wijst er voorts op dat de Staatssecretaris aan zijn beschikking eveneens ten grondslag heeft gelegd dat betrokkene onjuiste informatie over de hoofdweg zelf (of dit een vierbaansweg is) en over de stand van de zon tijdens de reis naar Mosul zou hebben verstrekt. Betrokkene stelt dat de Voorzieningenrechter heeft miskend dat deze argumenten van de Staatssecretaris o.a. na raadpleging van satellietfoto's ondeugdelijk zijn gebleken.

Betrokkene concludeert derhalve dat het merendeel van de door de Staatssecretaris gehanteerde argumenten ter onderbouwing van de ongeloofwaardigheid van de afkomst en nationaliteit van betrokkene aantoonbaar ondeugdelijk is gebleken, waardoor het standpunt van de Staatssecretaris een adequate onderbouwing mist. De Voorzieningenrechter heeft dit miskend en had dan ook niet tot de aangevallen rechtsoverweging kunnen komen.

Grief 6: Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter het namens betrokkene ingesteld beroep ongegrond verklaard en nagelaten de beschikking van de Staatssecretaris te vernietigen.

Uit hetgeen ter toelichting op de grieven 1 t/m 5 is opgemerkt volgt dat de Voorzieningenrechter het beroep gegrond had dienen te verklaren en de beschikking van de Staatssecretaris had dienen te vernietigen.

MET CONCLUSIE:

Betrokkene verzoekt de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State de bestreden uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het op 22 maart 2007 ingediende beroep alsnog gegrond te verklaren en de beschikking van de Staatssecretaris d.d. 22 maart 2007 te vernietigen.

F.J.M. Schonkeren
gemachtigde